

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

Resp. I. An ad præbendas graduatis affectas dignior sit assumendus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

& primævam clericorum sacerdotium Regulam, secundum quam Augustinus, præter vestes episcopales, gessit lineam communem cum toto suo clero. eoque Ordinarium aliam vestem Capitulo non communem, seu extra formam superpellitæ à d. Concilio Basiliensi specialiter præscripti concedere nemini posse est dicendum. præterquam quod Nuntij decretum strinxerat manus inferioris. c. 1. & 2. X. de confirm. viii. vel inutil. & lite pendente nemini liceat supplicare. C. Ut lite penden-
te nemini liceat.

Vt omittamus, quod de causa dicendum est, quod in rebus nouis constituendis evidenter utilitate. Minus sine evidenti utilitate.

18. Minime cū scandalio.

19. Litibus, aliquo in-
commodis, ab talem cauam nasci solitis.

bi prohibita quippiam usurpet, vt de compagis & mappulis valde serio agitur in c. peruenit. c. illud. d. 93. de fvi pallij X. tot. eotit. pontificalium. Trid. s. 6 c. vlt. clem. fin. de priuileg. &c. De exemptione Capituli tanquam præjudiciali qua-
stione esset etiam dicendum, nisi in possessione jurisdictionis esse Ordinarius, & lite pendente ea vi posse diceretur; secundum diffi-
ciones c. cum persone de priuilegiis.
& quamvis non subditum etiam gratia potest concedi: sed tamen non talis quæ illum soluat aliqua lege, qua alioquin teneatur, cum non subditum nemo possit solvere vel ligare. c. omnis. de penit. & n. miss.

DE PRÆBENDIS

An ad prabendas graduatis affectas dignioris assumendas?

O Missis digno promouendum esse in curatis, similibusque beneficijs dignorem, sed neque in cathedralibus præbendis omnibus id obtinere, vt scientia dignioris eligendi sint, ex c. vñterib. A. de preb. diximus in Iur. pont. min. aud. coll. de elec. n. 18, quamvis in dignitatis effeta bus & parte maiori id deliketate videatur Concilium Trid. / 14. 12. in princ. & de alijs diligenter disputet Gutier. can. quæf. ibi. 11. exigit saltem d. c. 12. vt eligendi tales sint, qui suo muneri respondere possint. quamvis dignitates præsertim in cathedralibus, dicit esse iustitas, vt qui eas obne-
rent,

1. Quales graduari eligendi? & quare?

rent, pietate praeccellerent, alijsque exemplo essent. enim uero in ecclesiis nouarum sedium Belgicarum, vt Episcopi ecclesiam suam personis eruditis, & ad iurisdictionem exercendam, ceteraque munia ecclesiastica obeunda idoneis debite instructam, iugiterque decoratam haberent, eretæ sunt novem præbenda personis in fama Vnueritate graduatis affectæ, quæ consilium & operam in negotio ecclesiæ, & religionis, certisque difficultatibus Episcopo præstare teneantur. vt hic eruditio nec competens tantum; sed & quæ decorum ecclesiæ adferre possit, requiri videatur. adeoque obtinere, quod rescriptum est in officio seu beneficio cancellariae in e. vn. X. vt eccles. benef. sine dim. confer. non ex affectu carnali, inquit, sed discreto iudicio, debitis ecclesiasticum officium, & beneficium in persona magis idonea dispensare. cancellariae officium subsidium fert episcopali iurisdictioni exercendæ. ad cuius suppetias cum itidem sint eretæ præbenda graduatis affectæ, sequi videtur in personis magis idoneis esse dispensandas: & vt loquitur c. constitutis 46. X. de appell. qui ecclesia magis viles, & idonei reperirentur, ceterum ea verba magis idonea, ad questionem nostram non videntur spectare; sed ad comparationem illius, qui cum collatore pactum de fructibus beneficij inierat, cum à beneficiis huiusmodi conuentiones abesse debeant, liberèque, plenè, & sine diminutione illa conferri. ideoque in d. c. vn. §. cum enim. non aliud exigit Innocentius III. quam ut episcopus Mediolanensis ostenderet, quod cancellariam persone idoneæ, modo canonico, & tempore competenti donasset. ita vt collatio affectarum præbendarum digno facta; omisso quamvis digniori, sit rata, nec facile irritari possit. attamen verba, quæ supra citauimus, aliquid

non vulgare exigere videntur: si non tam eminentem scientiam, de qua d. c. venerabilis, quod vix ad culmina dignitatum, inquit, nedum ad præbendas viri eminentia scientia valeant reperiri: tamen vt exigat discreturn iudicium, vt loquitur d. c. vn. electorum; seu arbitrium boni viri; ita vt à conscientia absit carnis affectus; absit zelus debitæ instruendæ, & ornandæ ecclesiæ, per personas eligendas: atque illæ sint tales, quæ eiusmodi ornamenta adferre possint. quæ qualitas ex eo intenditur, quod ex ijsdem nouem graduatis dumtaxat assimi possint promouendi, in plerisque ijsdem nouis episcopatibus, ad dignitates archidiaconatus, archipresbyteratus, & poenitentiaratus: eoque ad graduatis affectas præbendas eligendi, tanquam destinati ad huiusmodi dignitates aliquando obeundas, considerandi non nihil sunt iuxta d. c. 12. vt si impræsentiarum ijs qualitatibus prædicti non sint; spem faciat certam maturitate temporis tales easuros. & quidem Archidiaconus & Archipresbyter curam, seu internam seu iurisdictionalem exercent: poenitentarius etiam diccesanus & doctrinæ & prudenter reperirentur, ceterum ea verba magis idonea, ad questionem nostram non videntur spectare; sed ad comparationem illius, qui cum collatore pactum de fructibus beneficij inierat, cum à beneficiis huiusmodi conuentiones abesse debeant, liberèque, plenè, & sine diminutione illa conferri. ideoque in d. c. vn. §. cum enim. non aliud exigit Innocentius III. quam ut episcopus Mediolanensis ostenderet, quod cancellariam persone idoneæ, modo canonico, & tempore competenti donasset. ita vt collatio affectarum præbendarum digno facta; omisso quamvis digniori, sit rata, nec facile irritari possit. attamen verba, quæ supra citauimus, aliquid

3. Tanquam destinata ad dignitates digniori contendendas.

4. Poenitentiaratus dignior apriorue affundus quamvis annis quatinus minor.

idem

idem ergo hic Concilium momenta aptitudinis ponderanda committit Ordinario. ut quamvis inter graduatos aliquis sit 40. annorum; si tamen alius minor sit aptior; præferri possit. citati à Barbos. in Collect. DD. ad Conc. Trid. f. 24. d.c. 8. & id liquidum facit vox seu: quæ regulariter & natura sua est alternativa. Tusc. in verb. dictio seu. conc. 372. n. 1. 2. 29. præsertim dum ponitur inter diuersa. n. 21. vt palam hic dinersa facit per adjunctionem vocis alias. seu alias, inquit, qui aptior reperiatur. Adde d. sessionem. 24. Conc. Trid. celebratam esse an. 1463. & sic postiorem esse Bulla erectionis nouorum episcopatum Belgij: loqui autem d.c. 8. in futurum: paenitentiaris, inquit, instituatur. non autem decernere de præterito, aut legem dare paenitentiaris iam ante institutis, sed eos suis legibus relinquare. Bulla autem gradum dumtaxat requirit, non eam attatem, vt decretum quidem ex rigore sion obtineat, tametsi rationando conueniat. Sed omnino illud, vt aptior sit: vt loquitur Trid. seu magis idoneus, vt exigunt canones ante citati. quod si autem ex graduatis aliquis se aptiorem esse, & injuria præteritum existimat; electio non est nulla; sed per Superioris examen videbitur an erit nullannda. diximus in Iur. pont. nou. anal. de elect. n. 15. vers. electio. in alijs nulla forer, si extra graduatos affectarum præbendarum possessores, quis ad dictas dignitates contra dispositionem d. bullæ assumeretur: aut ad has præbendas non habens gradum. Trid. f. 25. c. 5. in nouis sedibus: quamvis ad paenitentiarum sine gradu ex vi d. c. 8. f. 24. Trid. aptior graduatus assumi possit. Porro examen quis sit aptior omnes vtriusque qualitates expendet: vt in c. 18. f. 24. in concilio parochiali, attatem, mores, doctrinam, prudentialiam, aliasque res ad huiusmodi officium opportunas.

RESPONSVM II.

De Commendis.

Dum queritur quæ sit au thoritas, aut Iuridictio commendatarij; quid facere, quid præstare possit; attendenda sunt verba commendantis; qualitas, atque conditio beneficij commendati, & finis commendationis. Verba; quoniam, vt diligenter obseruandi sunt fines mandati. 4. 34. 5. D. Mandati; ita & commendati. Conditio beneficij; quoiam ut illa varia est; ita ex ratione subiecti, quod circa illud præstantum est, variatur, finis autem; quoniam vt de lege dicitur, quod finis sit anima legis; ita & in beneficio commendato finis, ob quem commendatur, tanquam scopus actionum est suspiciendas. vii post alios Euerardus in locis legalibus, 2 fin. rectè dixit potissimum causa rum omnium esse finem.

Inuenta ergo sunt commendatae; ne beneficia interim dum vacante damnum caperent, vt damnificum non habent; sponvi vi ces & officia suppletare commendatarium. si ergo simplicia sunt, misse, & sacra munia illis incumbentia explentur: si curata; cura ammarum nullatenus negligatur: si maiora, atque dignitates; vt one ra omnia congrue suppontentur.

Quapropter in curatis Con. Trid. f. 24. c. 18. dum vacant, atque disponit, nec eis de rectore prouidentur sed idoneum in ea vicarium, cum ratione congrua fructuum portione constituti iubet: qui onere, inquit, ipsius ecclesie sustinet, proprie Gregor. X. in Conc. Lugdun. commendari ecclesiam parochalem vetat alicui, non constituto in attate legitima, & sacerdotio; eamque permitte vnicam, & in tempore dumtaxat semestre, c. nemo de elect. in. 6.

Qualitatem sacerdotij ejigit; proprietate